

Полковникът отново беше на борда на совалката, управлявана от Адон и Физор Апс.

- Бях чувала, че на Земята цари голяма бюрокрация – каза Физор Апс. - Затова съм изненадана, че толкова бързо се сдоби с пълномощията.

Чух шумолене на хартия и след това полковникът каза:

- Дават ми пълномощия, които не са кой знае колко големи. Затова не са умували много.

- Да чуем какви са ви пълномощията – обади се Адон.

- Да представлявам правителството на Република България като страна членка на Европейския съюз и ООН при среща с представители на извънземни цивилизации, без ограничение на време, пространство и измерение - започна да изрежда полковникът. - Да подписвам пожелателни и рамкови договорености с такива представители. Да подписвам юридически договорености, които не вредят на Република България, Европейския съюз и ООН, а именно: споразумения за сътрудничество в правната област за предотвратяване извършването на престъпления както от представители на чужди цивилизации на Земята, така и на земни жители в среда на чужди цивилизации; споразумения за взаимно издирване, залавяне и предаване на лица, обвинени за доказано извършване на тежки престъпления, като например измами в особено големи размери, убийства, предизвикване на военни конфликти и др. Да сключвам предварителни споразумения за установяване на дипломатически отношения с извънземни цивилизации. Да сключвам предварителни рамкови договори за развитие на

търговските отношения с извънземни цивилизации. Да сключвам всякакви други споразумения за развитие на отношенията с извънземни цивилизации в различни други области, като напр. наука, култура, здравеопазване и др. Да подписвам споразумения за ненападение с извънземни цивилизации. При подписване на всички договорености важи правилото, че интересите на Република България, Европейския съюз и ООН са с най-висок приоритет от наша страна и че договореност, подписана в нарушение на това правило, няма да бъде призната от Република България, Европейския съюз и ООН.

- Ще свърши работа – каза Физор Апс. - Всеки има право да се застрахова. И вашето правителство се е застраховало с тези пълномощия. Може да се отметне от всяко споразумение, ако му се стори неизгодно. Всеки би разбрал такава позиция. Отношенията между непознати цивилизации са деликатен въпрос и затова е необходима добра воля от двете страни.

- Да – съгласи се Адон. - Но при задълбочаване на отношенията между две различни цивилизации, нещата започват да стават все по-ясни и ако някоя от страните не е имала добри намерения, рано или късно ще се разкрие.

- До тази сутрин – каза полковникът – не можех да си представя, че толкова скоро ще се наложи на нашата цивилизация да общува с извънземни цивилизации и то не на най-високо правителствено или държавно ниво.

- Така е по-реално – отвърна Физор Апс. - Не мога да си представя, че главният велможа на Мундо Майс или главният съветник на Алтре Мунс ще тръгнат да водят преки преговори за установяване на контакт с някоя непозната или неизвестна цивилизация. Според мен, много често става спонтанно осъществяване на контакт, както е в

този случай. Но това не е първият контакт на земни жители с извънземна цивилизация. Например, и Алтре Мунс, и Мундо Майс, пък и много други планети и асоциации от планети имат свои бази или на Земята, или в орбита, или на Луната или близките планети. Множество фирми от Алтре Мунс и Мундо Майс отдавна са стъпили на Земята и имат свои клонове в различни земни държави. И Блавор, и Додранс, и Винко Станс и още много като тях, имат търговски представителства в много земни градове. Постепенно извънземни технологии се налагат на земните пазари, а земни продукти се търгуват на много светлинни години от Земята, без повечето земни жители да подозират това.

- Нещата, които току-що каза, ме объркват много – каза полковникът. - Как е възможно да има толкова развити търговски отношения, а повечето хора да не знаят? Не се ли плащат мита за тези стоки?

- Не – поклати глава Физор Апс. - Тези стоки не се обмитяват, защото няма митници в космоса или пред междупространствените портали. Пък и как може да се обмити стока, която е с неизвестна цена.

- Цените винаги са известни – обади се Адон, - поне този, който внася или изнася стоката, знае цената, на която търгува. Само че обмитяването на стоки, внесени от други планети или други измерения, както е случаят с Хронда и Варна, е много деликатен въпрос, понеже може да се отрази негативно на отношенията между цивилизациите. Може би, когато обменът на стоки стане достатъчно голям и се постигнат договорености между различните цивилизации, тогава да стане възможно обмитяване, но такова, което да не ощетява страните. Аз лично не съм чувала за такива мита, но някъде може да

съществуват.

- Да – потвърди Физор Апс. - Има планети, на които е установено управление от алчни и корумпирани същества. Там задължително се облага всичко възможно, затова не е чудно, че се обмитяват и чуждопланетните стоки. Знам една планета, на която всеки, който се движи по улиците в големите градове, плаща на определени пунктове такси, които са пропорционални на обема изместван въздух от тялото на минувача.

- Физор Апс – засмя се полковникът, - ти наистина имаш чувство за хумор!

- Не – каза Физор Апс, - аз съм влечугоподобна и говоря съвсем сериозно.

- Наистина ли има такава планета? - попита Адон.

- Да – отговори Физор Апс. - Понеже не ми се вярваше, че може да съществува такъв абсурд, ме арестуваха и Блавор едва ме измъкна, защото ако някой бъде хванат, че не си е платил таксата, го осъждат на дългогодишен затвор. Дори има предвидена и доживотна присъда.

- Това е невероятно! - извика полковникът. - Да плащаш такса затова, че се движиш пеш по тротоара, ми се вижда наистина абсурд!

- А присъдите за неплащане на тези такси са още по-голям абсурд! - възмути се Адон.

- Така е – потвърди Физор Апс. - Блавор трябваше да плати големи подкупи на много чиновници, за да ме освободят. Иначе там може да стане всичко, ако платиш голям подкуп.

- И колко плати Блавор – поинтересува се Адон.

- Печалбата от продажбата на един кораб с житно питие – отговори Физор Апс.

- Това сигурно е огромна сума? - предположи полковникът.

- Да – потвърди Физор Апс, - представи си, че корабът е малко по-малък от кораба-майка.

- И как му се издължи? - попита Адон.

- Той не поиска да му възстановя загубата – каза Физор Апс, - защото на следващата година вдигна цената на житното питие за тази планета с толкова, колкото да си върне тези пари. Понеже там не ходят други търговци на житно питие, не беше трудно да бъдат принудени да платят по-висока цена. След това спряхме да ходим там, защото чиновниците се опитаха да ни наложат голямо мито и стана безсмислено да търгуваме с тази планета.

Докато водеха интересния си разговор, Физор Апс, Адон и полковникът стигнаха над Варна.

- Може би ще трябва да отида пак до общината – каза полковникът, - за да убедя хората там, че съм взел нещата в свои ръце и че няма място за безпокойство.

- Обадете се, когато сте готов – отвърна Адон.

- Добре – съгласи се полковникът и след малко чухме шумът от залата за заседания.

Полковникът се изкашля и извика:

- Дами и господа, моля за внимание!

Гласовете постепенно утихнаха и полковникът каза:

- Бях при министъра. Той ми даде пълномощия, потвърдени от него и от президента, съгласно които мога да преговарям с извънземните и да подписвам с тях договарености, които не са във вреда на България, Европейския съюз и ООН. Така че сега спокойно мога да договоря дори компенсации за щетите, нанесени от кораба-майка на инфраструктурата около града. За тази цел ще се

радвам, ако общината без отлагане определи комисия, която да оцени щетите.

- Комисията вече се намира на терена – обясни представителят на общината. - Какви са шансовете да получим обезщетение?

- Засега нулеви – отговори полковникът. - Зависи как ще протекат срещите ми със съответните компетентни представители на извънземните.

- Значи, мога да разпусна заседанието? - попита Петров, представителят на Министерството на отбраната.

- Да – потвърди полковникът. - Аз съм готов.

Последните думи на полковника бяха отправени към Адон, която го телепортира на борда на совалката.

След минута совалката се приземи пред хангара. Сидо Йинкс отвори вратата и совалката беше паркирана назад доста умело от Адон и Физор Апс.

Тримата излязоха от совалката и Адон каза:

- Понеже вече стана късно и всички сме изморени, предлагам утре сутринта да пристъпим към изпълнение на плана, който предложих.

- Аз съм съгласна – първа се обади Драгица, - защото не можах да се наспя.

- Ами, тогава да вървим да си доспим – предложи Физор Апс. - Сидо, транспортирай ни до вилата.

Сидо Йинкс веднага ни телепортира. Освен мен, Драгица, Миро, Физор Апс и Адон, с нас дойде и полковникът, който предпочете да не се прибира у дома тази нощ и да може на сутринта да бъде веднага на разположение.

- Понеже не съм бил на друга планета досега – каза ми полковникът, - доста се вълнувам.

- Хронда не е на друга планета, а в друго измерение

– обясних аз. - Тя се намира на мястото на Варна.

- Така ли? - изненада се полковникът. - Искаш да кажеш, че всичко е както във Варна?

- Не – поклатих глава аз. - Морето е на същото място, заливът има същите очертания, само че всичко друго е различно.

- Ти откъде знаеш? - учуди се той.

- Без да искаме, аз и жена ми попаднахме там преди няколко дена – започнах да разказвам аз. Разхождахме се в подножието на Франгата, и когато пресичахме Франга дере по една пътечка сме попаднали на невидима врата между измеренията. Така се оказахме в Хронда. Езикът там е коренно различен от нашия, но за късмет има доста пришълци от Варна и техни наследници, които говорят български. Адон е една от тях.

- И как изглежда тази Хронда – поинтересува се полковникът.

- Утре ще я видите – казах аз, - но в общи линии мога да ви кажа, че е нещо главозамайващо. Но не само в положителния смисъл. Сградите там са гигантски. Има такива и по на триста етажа. Те заемат площ на един сегашен квартал в центъра на Варна.

- Майтапиш се! - извика полковникът. - Как е възможно?

Аз намерих снимките от Хронда в таблета си и ги показах на полковника. Той направо ококори очи и не спря да цъка с език, докато ги гледаше.

- И този град се намира на секунди от нас – показвах на полковника снимката на невидимата врата, на която бях успял да засиля контраста и отенъците.

- Какво е това? - попита полковникът.

- Това е невидимата врата от страната на Хронда –

обясних аз. - Доста съм си играл, докато я направя видима.